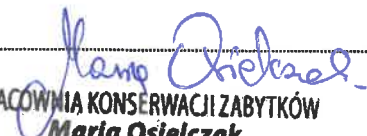

ARCHITEKTURA PROGRAM KONSERWATORSKI

FAZA:	Projekt budowlany wykonawczy	
TEMAT:	Przebudowa kamienicy przy ul. 11 Listopada 20 / ks. Stanisława Stojałowskiego 9 w Bielsku-Białej w ramach remontu konserwatorskiego.	
KATEGORIA OBIEKTU:	XIII	
ADRES:	ul. 11 Listopada 20 / ks. Stanisława Stojałowskiego 9 43-300 Bielsko-Biała Nr działki: 854; Obręb: 0005 Biała Miasto	
INWESTOR:	Miasto Bielsko-Biała Zakład Gospodarki Mieszkaniowej, ul. Lipnicka 26, 43-300 Bielsko-Biała	
AUTOR PROJEKTU:	Maria Osiełczak Specjalność : konserwator dzieł sztuki	PRACOWNIA KONSERWACJI ZABYTKÓW Maria Osiełczak 43-300 BIELSKO-BIAŁA ul. K. Pułaskiego 6, tel. 606 630 951 NIP 547-125-79-71
SYMBOL: 2018/40	Data opracowania: 05.10. 2018 r.	Egzemplarz: 1.

PREZYDENT MIASTA
Bielska-Białej

-17-

Załącznik do decyzji z dn. 01.02.2019

Nr 109/2019

Bielsko-Biała, dn. 01.02.2019

ul. Powstańców Śląskich 6/303, 43-300 Bielsko-Biała
tel./fax 33 8150 501, tel.kom. 609540164
www.archex.com.pl archex@archex.com.pl

NIP 547-14-84-460 REGON 070750554 nr konta BZWBK S.A. IO/BB 66 1090 1740 0000 0000 7301 0835

Wszystkie prawa zastrzeżone

pracownia konserwacji zabytków
Maria Osielczak

NIP 547-125-79-71
43-300 Bielsko- Biała
ul. Pułaskiego 6
tel. 606 630 951

**OPRACOWANIE: BADANIA STRATYGRAFICZNE WRAZ Z DOKUMENTACJĄ POBADAWCZĄ
ORAZ PROGRAM PRAC**

**OBIEKT: ELEWACJE KAMINICY PRZY UL. 11 LISTOPADA 20/STOJAŁOWSKIEGO 9
W BIELSKU-BIAŁEJ**

**ZAMAWIAJĄCY: ZAKŁAD GOSPODARKI MIESZKANIOWEJ W BIELSKU – BIAŁEJ
UL. LIPNICKA 26
43-300 BIELSKO-BIAŁA**

PRACOWNIA KONSERWACJI ZABYTKÓW
Maria Osielczak
43-300 BIELSKO-BIAŁA
ul. K. Pułaskiego 6, tel. 606 630 951
NIP 547-125-79-71

BIELSKO-BIAŁA PAŹDZIERNIK 2018R.

1. KARTA TYTUŁOWA

- nazwa obiektu: kamienica złożona z dwóch budynków o różnych elewacjach
- adres: 43-300 Bielsko-Biała, ul. 11 Listopada 20/ Stojałowskiego 9
- autor: nieznany
- czas powstania: elewacja do ul. 11 Listopada – przyziemie przebudowane w okresie międzywojennym, piętro z pocz. XIXw., elewacja od ul. Stojałowskiego – XX lecie międzywojenne
- forma ochrony prawnej: wpisany do gminnej ewidencji zabytków
- inwestor : Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w Bielsku-Białej
- autor dokumentacji : Maria Osielczak

4. BADANIA STRATYGRAFICZNE

Miejsca wykonania odkrywek stratygraficznych na elewacji

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 1 – ściana prosta w przyziemiu pod gzymsem

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 2 – gzyms międzykondygnacyjny

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 3 – opaska pola z kartuszem na poziomie i piętra

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 4 – kartusz na poziomie i piętra- tło

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 5 – kartusz na poziomie i piętra- tło

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 6 – opaska drzwiowa z tynku kamieniarskiego w przyziemiu

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 6 – opaska drzwiowa z tynku kamieniarskiego w przyziemiu

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 7 – żłobkowanie pod oknem i piętra

Elewacja od ul. 11 listopada – próbka 8 – gzyms wieńczący

Elewacja od ul. Stojałowskiego – próbka 1 – ściana prosta pod gzymsem międzykondygnacyjnym

Elewacja od ul. Stojałowskiego – próbka 2 – gzyms międzykondygnacyjny

Elewacja od ul. Stojałowskiego – próbka 3 – płycina na poziomie i piętra

Sień – próbka 1 - sklepienie

Sień – próbka 2 - sklepienie

Sień – próbka 3 - sklepienie

Sień – próbka 4 - ściana

Sień – próbka 5 - ściana

Klatka schodowa – próbka 1 – ściana i sklepienie

Klatka schodowa – próbka 2 – ściana

Zestawienie warstw chronologicznych

Elewacja od ul. 11 Listopada

VIII. Warstwa – gruba zacierka w kolorze beżowym, z warstwą przemalowań w szarych różach

VII. Warstwa – warstwa nakropu w kolorze jasnym szarym z żółtym przemalowaniem,

VI. Warstwa – cienki nakrop w kolorze białym, przełamany szarością, z tego okresu prawdopodobnie pochodzi dekoracja w przyziemiu,

V. Warstwa – nakrop w kolorze szarym z warstwą przemalowania w kolorze brudnego różu,.

IV. Warstwa – przemalowanie w kolorze białym,

III. Warstwa – przemalowanie grube w kolorze złamanej bieli,

II. Warstwa – przemalowanie w kolorze beżowo-brązowym

I. Warstwa oryginalna- zaprawa w kolorze beżowo-piaskowym, na powierzchni widoczna cienka warstwa beżowej szlichty w różnych odcieniach piaskowych, w partii gzymsu wieńczącego, gzymsu nad przyziemiem – pobiata w kolorze starej bieli

WNIOSKI

Na podstawie wykonanych badań stratygraficznych proponuje się następującą kolorystykę:

Poziom I piętra

- tło w kolorze beżowym - s1005-Y20r,

- gzyms wieńczący, opaski wokół okien, opaski płycin, gzyms nad przyziemiem, prążki - kolor złamana biel - s0500-N.

Przyziemie- ciemny beż s2010-y20r.

Elewacja od ul. Stojałowskiego

V. Warstwa – tynki w przyziemiu- tynki do poziomu 2m wymienione zostały w całości,

IV. Warstwa – nakrop w kolorze szarym

III. Warstwa – przemalowanie grube w kolorze złamanej bieli,

II. Warstwa – przemalowanie w kolorze szarym,

I. Warstwa oryginalna- zaprawa w kolorze beżowo-piaskowym, opaski okienne z zaprawy w tonacji ciemiejszej.

WNIOSKI

Na podstawie wykonanych badań stratygraficznych proponuje się następującą kolorystykę:

Poziom I piętra

- tło w kolorze beżowym - s1005-Y20r,

- gzyms wieńczący, opaski wokół okien, opaski płycin, gzyms nad przyziemiem, prążki - kolor złamana biel - s0500-N.

Przyziemie- ciemny beż s2010-y20r

SIEŃ I KLATKA SCHODOWA

W sieni i na klatce schodowej widoczne jest przemalowanie z ostatniego remontu w kolorze beżowo-zielonym. Przemalowanie na warstwie gipsu szpachlowego i na jednej lub dwóch warstwach siatki podtynkowej na kleju gipsowym. W miejscach gdzie tynki były szczególnie osłabione zastosowano podwójną warstwę siatki podtynkowej. Pod warstwami siatki widoczne dwie, trzy warstwy pobiałej wapiennej na tynku wapiennym.

5. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Elewacja od ul. 11 Listopada

Elewacja była remontowana w latach 90-tych XX wieku, na powierzchni nie widać większych ubytków, po dokładnej analizie należy jednak stwierdzić, że zachowana jest w bardzo złym stanie zarówno pod względem technologicznym jak i pod względem zachowania walorów estetycznych. Widoczne bardzo duże zniszczenia wywołane działaniem wody zalewającej detal sztukatorski. Na powierzchnię całej elewacji założona została kolejna, gruba warstwa zaprawy, zakryte zostały wszystkie warstwy wcześniejsze. Ciekawy, nietypowy detal sztukatorski został zaklejony kolejną warstwą nieprzepuszczalnej zaprawy, która zablokowała dyfuzję pary wodnej oraz zniekształciła delikatny rysunek detalu sztukatorskiego. Przyziemie zostało przekształcone pod koniec XIX wieku i w XX wieku. Powierzchnia została wyrównana pod witryny meblowe.

Na elewacji widoczne są zniszczenia wywołane:

- zalewaniem z gzymsów pozbawionych obróbki blacharskiej lub ze zniszczoną obróbką blacharską,
- działaniem czynników atmosferycznych i zanieczyszczeń powietrza,
- podciąganiem kapilarnym,
- celowym działaniem ludzi

Zalewanie ze zniszczonych i brakujących obróbek blacharskich dachu i gzymsów.

Okapy dachu, gzymsy podokienne i nadokienne zabezpieczone są obróbką blacharską. Obróbki blacharskie są zniszczone, spękane, odkształcone, nie spełniają swej zabezpieczającej funkcji, Zniszczenia wywołane przez zalewanie i przemarzanie wody widoczne są na całej powierzchni elewacji, szczególnie jednak w partii gzymsu wieńczącego . Brak zabezpieczenia przed wodą spowodował wyflukanie zaprawy, odspojenie mocnych zwartych fragmentów elementów sztukatorskich. Na powierzchni gzymsów widoczne liczne ubytki, ponad to złuszczenia powierzchni, zaplamienia, wysolenia, spękania, korozja biologiczna. Penetrująca i zamarzająca woda spowodowała powstanie głębokich spękań i osdpojeń od powierzchni, poszczególne odspojone elementy odpadły.

Działanie czynników atmosferycznych i zanieczyszczeń powietrza

Powierzchnia elewacji narażona była na działanie czynników atmosferycznych, zacinającego deszczu, śniegu, wiatru niosącego drobiny piasku i zanieczyszczeń. Na powierzchni detalu sztukatorskiego i cegły widoczne są zniszczenia wywołane tymi czynnikami. Powierzchnia elewacji przez lata narażona była na działanie zmian temperatury i wilgotności, na niszczące działanie czynników atmosferycznych i zanieczyszczeń powietrza. Na powierzchni osadzały się substancje smoliste powstałe w wyniku spalania węgla, powodowały powstawanie niszczącej, uszczelniającej patyny. Powodowała ona obniżenie estetyki powierzchni (zanieczyszczenia czarne, smoliste), poprzez uszczelnienie wpływała destrukcyjnie, ponadto w połączeniu z substancjami chemicznymi zawartymi w powietrzu powodowała powolny proces destrukcji powierzchni detalu i tynku. Polegał on powstawaniu mikrospękań, zwiększeniu porowatości a co za tym idzie obniżeniu właściwości mechanicznych powierzchni zaprawy.

Podciąganie kapilarne.

W przyziemiu, w cokole widoczne są zniszczenia wywołane podciąganiem kapilarnym. Na powierzchni cokołu i ponad cokołem widoczne ciemne plamy, zawilgocenia, zacieki, wysolenia.

Celowe działanie ludzi:

Elewacja poddana była kilku remontom, w trakcie tych prac na powierzchnię założono kilka warstw zacierek i przemaalowań, powstałe w ich wyniku nawarstwienia znacznie obniżyły walory historyczne i estetyczne elewacji. Na całej powierzchni widoczna są warstwy zacierek i przemaalowań, zniekształcają one rysunek detalu sztukatorskiego wykonanego w narzucie oraz w technice odlewów, ponad to destrukcyjnie wpływają na warstwy oryginalne.

Na elewacji widoczne są liczne elementy wtórne, które należy usunąć w trakcie prac konserwatorskich: anteny, kable, metalowe mocowania, prowizorycznie założone elementy, psują one estetykę elewacji – szczególnie mocno widać to będzie na odnowionej, jasnej płaszczyźnie. Ponad to woda spływając po kablach i elementach metalowych powoduje zniszczenia i zanieczyszczenia tynku i wątku ceglanego.

Elewacja od ul. Stojalowskiego

Elewacja zachowana stanie katastrofalnym zarówno pod względem technologicznym jak i pod względem zachowania walorów estetycznych. Widoczne bardzo duże zniszczenia wywołane działaniem wody podciąganej kapilarnie. Tynki do wysokości 2 m zostały już wymienione w trakcie wcześniejszych remontów, są całkowicie zniszczone.

Na elewacji widoczne są zniszczenia wywołane:

- podciąganiem kapilarnym,
- zalewaniem z gzymsów pozbawionych obróbki blacharskiej lub ze zniszczoną obróbką blacharską,
- działaniem czynników atmosferycznych i zanieczyszczeń powietrza,
- celowym działaniem ludzi

Zalewanie ze zniszczonych i brakujących obróbek blacharskich dachu i gzymsów.

Okapy dachu, gzymsy podokienne i nadokienne zabezpieczone są obróbką blacharską. Obróbki blacharskie są zniszczone, spękane, odkształcone, nie spełniają swej zabezpieczającej funkcji, zniszczenia wywołane przez zalewanie i przemarzanie wody widoczne są na całej powierzchni elewacji, szczególnie jednak w partii gzymsu wieńczącego. Brak zabezpieczenia przed wodą spowodował wytlukanie zaprawy, odspojenie mocnych zwartych fragmentów elementów sztukatorskich. Na powierzchni gzymsów widoczne liczne ubytki, ponad to złuszczenia powierzchni, zaplamienia, wysolenia, spękania, korozja biologiczna. Penetrująca i zamarzająca woda spowodowała powstanie głębokich spękań i odspojień od powierzchni, poszczególne odspojone elementy odpadły.

Działanie czynników atmosferycznych i zanieczyszczeń powietrza

Powierzchnia elewacji narażona była na działanie czynników atmosferycznych, zacinającego deszczu, śniegu, wiatru niosącego drobiny piasku i zanieczyszczeń. Na powierzchni detalu sztukatorskiego i cegły widoczne są zniszczenia wywołane tymi czynnikami. Powierzchnia elewacji przez lata narażona była na działanie zmian temperatury i wilgotności, na niszczące działanie czynników atmosferycznych i zanieczyszczeń powietrza. Na powierzchni osadzały się substancje smoliste powstałe w wyniku spalania węgla, powodowały powstawanie niszczącej, uszczelniającej patyny. Powodowała ona obniżenie estetyki powierzchni (zanieczyszczenia czarne, smoliste), poprzez uszczelnienie wpływała destrukcyjnie, ponadto w połączeniu z substancjami chemicznymi zawartymi w powietrzu powodowała powolny proces destrukcji powierzchni detalu i tynku. Polegał on powstawaniu mikrospękań, zwiększeniu porowatości a co za tym idzie obniżeniu właściwości mechanicznych powierzchni zaprawy.

Podciąganie kapilarne.

W przyziemiu, w cokole widoczne są zniszczenia wywołane podciąganiem kapilarnym. Na powierzchni cokołu i ponad cokołem widoczne ciemne plamy, zawilgocenia, zacieki, wysolenia.

Celowe działanie ludzi:

Elewacja poddana była kilku remontom, w trakcie tych prac na powierzchnię założono kilka warstw zacierek i przemalowań, powstałe w ich wyniku nawarstwienia znacznie obniżyły walory historyczne i estetyczne elewacji. Na całej powierzchni widoczna są warstwy zacierek i przemalowań, zniekształcają one rysunek detalu sztukatorskiego wykonanego w narzucie oraz w technice odlewów, ponad to destrukcyjnie wpływają na warstwy oryginalne.

Na elewacji widoczne są liczne elementy wtórne, które należy usunąć w trakcie prac konserwatorskich: anteny, kable, metalowe mocowania, prowizorycznie założone elementy, psują one estetykę elewacji – szczególnie mocno widać to będzie na odnowionej, jasnej płaszczyźnie. Ponadto woda spływając po kablach i elementach metalowych powoduje zniszczenia i zanieczyszczenia tynku i wątku ceglanego.

6. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Celem prowadzonych prac jest zahamowanie czynników niszczących, wykonanie remontu poprawiającego stan techniczny obiektu, jak również przywrócenie walorów estetycznych i historycznych obiektu. W tym celu, w pierwszym etapie prac konieczne jest odcięcie od wpływu wody- zarówno podciąganej kapilarnie jak i zalewającej elewacje ze zniszczonych i brakujących obróbek. Celem działań konserwatorskich i remontowych jest przywrócenie wyglądu zbliżonego do oryginału, w tym celu zaleca się zachowanie historycznych elementów wystroju, przywrócenie oryginalnej kolorystyki, wprowadzenie tynków o fakturze i granulacji nawiązującej do oryginalnego tynku. Konieczne jest zachowanie oryginalnego kształtu wystroju sztukatorskiego i rekonstrukcja elementów brakujących. W trakcie prowadzonych prac konserwatorskich powinno się delikatnie usunąć wtórne nawarstwienia, które wpływają negatywnie za zachowane warstwy oryginalne, ponad to obniżają walory estetyczne. W celu zabezpieczenia elewacji przed wpływem czynników niszczących proponuje się zastosowanie współczesnych technologii, które nie zmieniają historycznego charakteru obiektu: proponuje się zastosowanie farb o właściwościach hydrofobowych oraz tynków renowacyjnych, które pozwolą na gromadzenie się soli zawartych w przemoczonych murach. Dla poprawienia estetyki obiektu zaleca się usunięcie elementów wtórnych. W celu przywrócenia walorów historycznych rekonstruować należy elementy brakujące: np. zwieńczenie na dachu w formie kutej balustrady.

7. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

1. Usunięcie starej blacharki – okucia na gzymsach i parapetach.
2. Usunięcie elementów wtórnych z elewacji – kabli, anten, przewodów, elementów metalowych, haków. Elementy , które ze względu na działania obiektu muszą być zachowane należy poprowadzić w miejscach ukrytych lub w murze. .

3. Oczyszczenie elewacji z warstw wtórnych, konieczne jest usunięcie warstwy zanieczyszczeń, tynku wtórnego oraz przemalowań z całej powierzchni elewacji. Oczyszczenie z warstw wtórnych przeprowadzić należy ręcznie, przy pomocy skrobaków i szpachelek. Szczególnie istotne jest oczyszczanie zachowanych pozostałości oryginalnych tynków na elewacji od 11 listopada .
4. W następnym etapie prac odkucie tynków zawilgoconych, głuchych, odspojonych. Ilość tynków przyjęta została szacunkowo na podstawie badania przez opukiwanie. Usuwanie tynków prowadzić należy pod nadzorem, aby dokładnie określić elementy, które muszą być odkute. Usuwane powinny być tynki, których stan zachowania nie pozwala na wzmocnienie strukturalne i podklejenie. Przewiduje się :
 - elewacja od Stojałowskiego- usunięcie tynków do wysokości 2 m – w 100% pod tynki renowacyjne, powyżej w 50%,
 - elewacja od ul. 11 Listopada – usunięcie tynków w 40%.
5. Oczyszczenie powierzchni murów i zachowanych tynków- mechanicznie, metalowymi szczotkami lub strumieniem sprężonego powietrza.
6. Dezynfekcja miejsc porażonych biologicznie w miejscach zacienionych i zalewanych przez wodę, szczególnie w partii attyki i pod nią. (np. BFA Remmers)
7. Wzmocnienie zachowanych tynków i elementów sztukatorskich i tynków głęboko penetrujący preparat na bazie żywic akrylowych, dający dyspersyjną powłokę (np. Grunt R Sempre, Grundex STO).
8. Uzupelnienie usuniętych tynków:
 - elewacja od ul. Stojałowskiego - tynk lekki cementowo-wapienny (np. Budomont Sempre, Weber). W przyziemiu do wysokości 2m oraz wprowadzić należy system tynków renowacyjnych.
 - elewacja od ul. 11 Listopada – w przyziemiu tynk cementowo-wapienny (Sempre, Weber), powyżej tynki wapienne (np. Sempre).
9. Na powierzchni ścian prostych założenie warstwy tynku cienkowarstwowego na bazie białego cementu lub wapiennego, z mikrowłóknami o granulacji do 0,8mm, (np. Restauro 580 lub 680 Sempre, STO Ispo Klasyk).
10. Detal sztukatorski wykonany w narzucie (gzymy, opaski okienne, prążkowanie) –
 - oczyszczenie z warstw wtórnych – mechanicznie przy pomocy dłutek i skrobaków,
 - usunięcie fragmentów wtórnych i osłabionych,
 - przygotowanie wzorników z blachy wg oryginalnych wzorów, uzgodnionych z nadzorem,
 - wzmocnienie zachowanych elementów oryginalnych rozpuszczalnikowy, głęboko penetrujący preparat na bazie żywic akrylowych (np. Grunt R Sempre, Grundex STO) ,
 - wykonanie rdzenia z zaprawy do wykonywania elementów sztukatorskich, gruboziarnistej, bezpośrednio na murze (Zaprawa cementowo-wapienna)
 - wykonanie wierzchniej warstwy (szlichty) z zaprawy drobnoziarnistej sztukatorskiej, przy pomocy wzorników z blachy,
 - szlifowanie powierzchni,

- odrębne wykonanie zagierowań,

11. Malowanie i gruntowanie elewacji farbą silikonową o obniżonej przyczepności brudu zdolności do samooczyszczania (np. Azzuro Sempre, Sto Lotusan).

WNĘTRZA

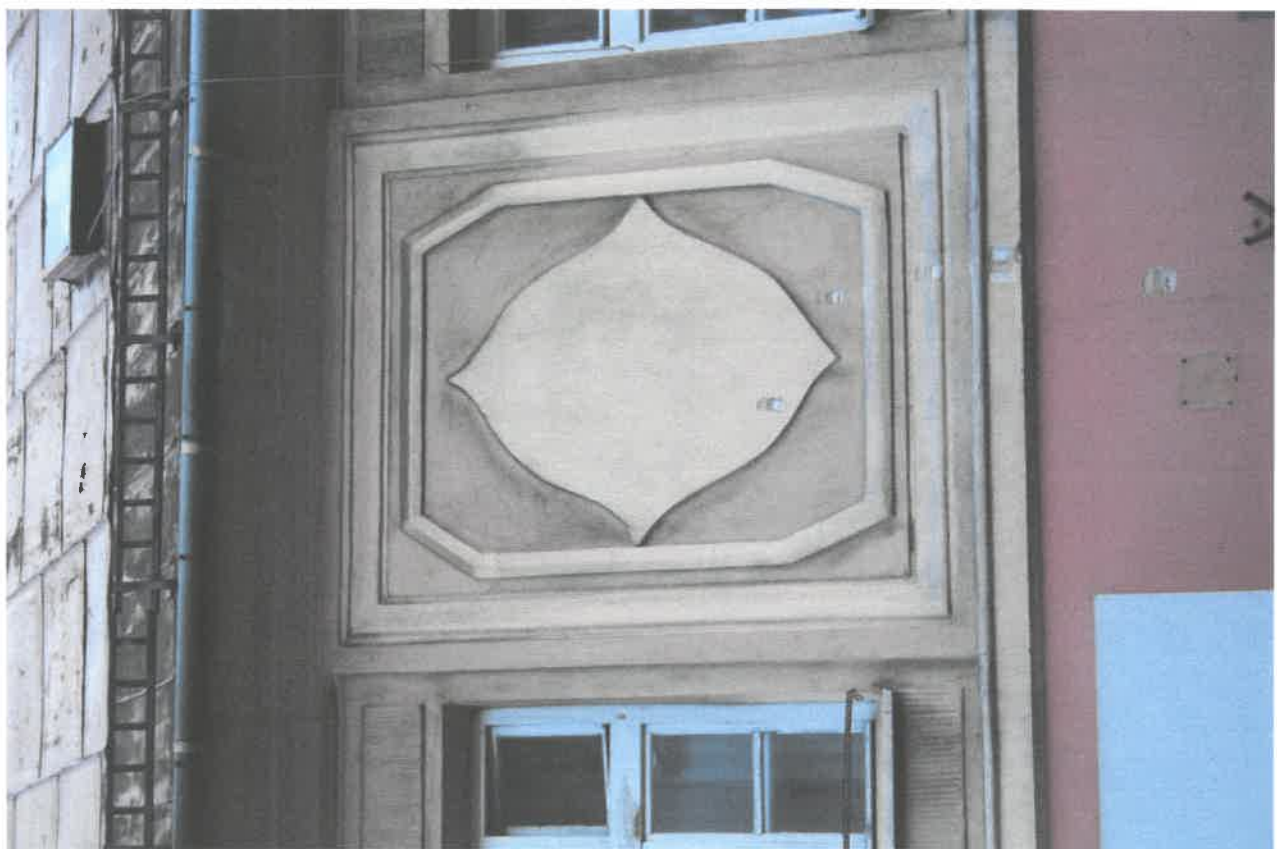
12. Usunięcie elementów wtórnych– kabli, przewodów, elementów metalowych, haków. Elementy , które ze względu na działania obiektu muszą być zachowane należy poprowadzić w miejscach ukrytych lub w murze, wprowadzić osłony drewniane na liczniki gazu.
13. Oczyszczenie ścian z warstw wtórnych, konieczne jest usunięcie wtórnych wypraw gipsowych i siatek.
14. W następnym etapie prac odkucie tynków zawilgoconych, głuchych, odspojonych. Ilość tynków przyjęta została szacunkowo na podstawie badania przez opukiwanie. Usuwanie tynków prowadzić należy pod nadzorem, aby dokładnie określić elementy, które muszą być odkute. Przewiduje się usunięcie tynków w 60%.
15. Oczyszczenie powierzchni murów i zachowanych tynków- mechanicznie, metalowymi szczotkami lub strumieniem sprężonego powietrza.
16. Dezynfekcja miejsc porażonych biologicznie , zalewanych przez wodę (np. BFA Remmers)
17. Wzmocnienie zachowanych tynków i elementów sztukatorskich i tynków głęboko penetrujący preparat na bazie żywic akrylowych, dający dyspersyjną powłokę (np. Grunt R Sempre, Grundex STO).
18. Uzupelnienie usuniętych tynków:
tynk lekki cementowo-wapienny (np. Budomont Sempre, Weber). W miejscach zawilgoconych wprowadzić należy system tynków renowacyjnych.
19. Na powierzchni ścian prostych założenie warstwy tynku cienkowarstwowego na bazie białego cementu lub wapiennego, z mikrowłóknami o granulacji do 0,8mm, (np. Restauro 580 lub 680 Sempre, STO Ispo Klasyk).
20. Malowanie i gruntowanie elewacji farbą krzemianową wewnętrzną (np. STO, Sempre)

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA

ELEWACJA OD 11 LISTOPADA – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD 11 LISTOPADA – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD 11 LISTOPADA – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD 11 LISTOPADA – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD 11 LISTOPADA – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD UL. STOJAŁOWSKIEGO – STAN ZACHOWANIA

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 1 – ŚCIANA PROSTA W PRZYZIEMIU POD GZYMSEM

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 2 – GZYMS MIĘDZYKONDYGNACYJNY

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 3 – OPASKA POŁA Z KARTUSZEM NA POZIOMIE I PIĘTRA

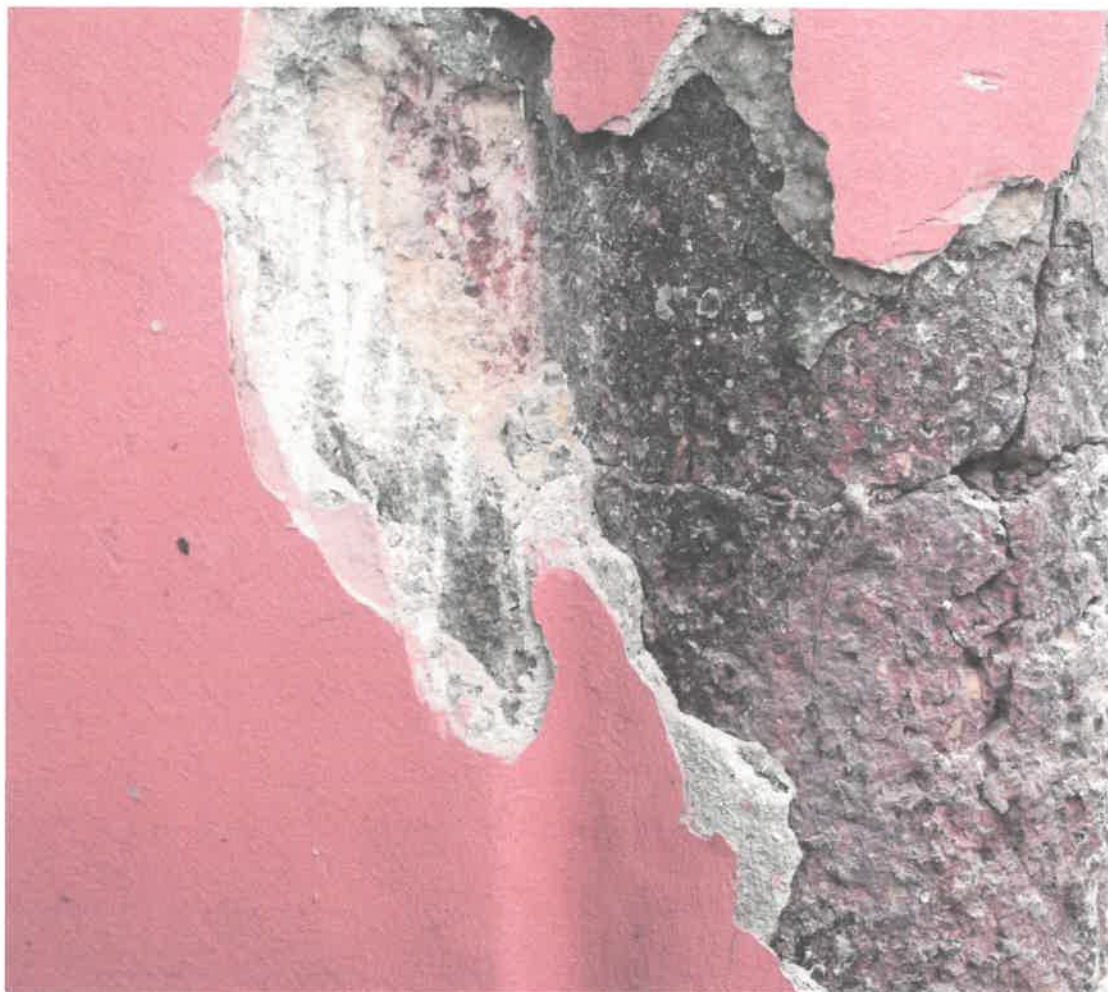
ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 4 – KARTUSZ NA POZIOMIE I PIĘTRA- TŁO

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 5 – KARTUSZ NA POZIOMIE I PIĘTRA- TŁO

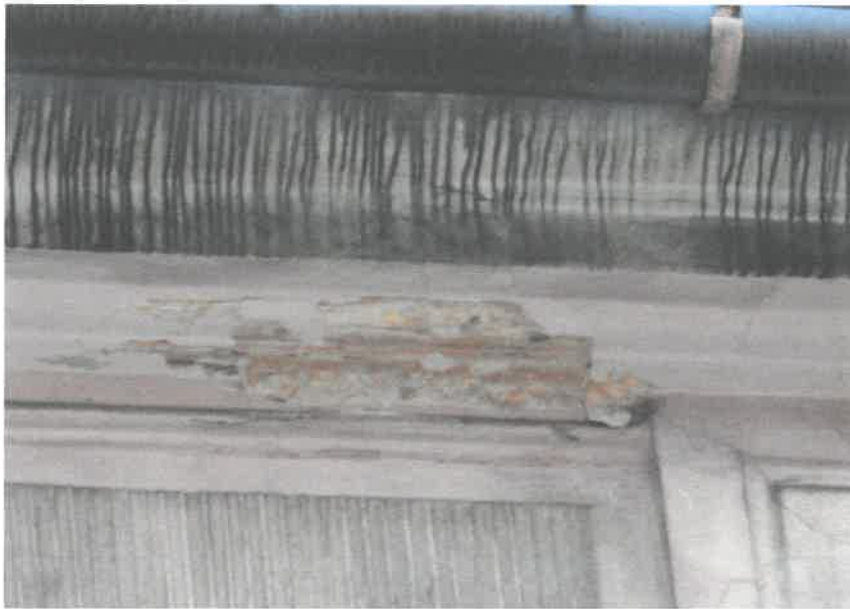
ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 6 – OPASKA DRZWIOWA Z TYNKU KAMIENIARSKIEGO W PRZYZIEMIU

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 6 – OPASKA DRZWIOWA Z TYNKU KAMIENIARSKIEGO W PRZYZIEMIU

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 7 – ŻŁOBKOWANIE POD OKNEM I PIĘTRA

ELEWACJA OD UL. 11 LISTOPADA – PRÓBKA 8 – GZYMS WIEŃCZĄCY

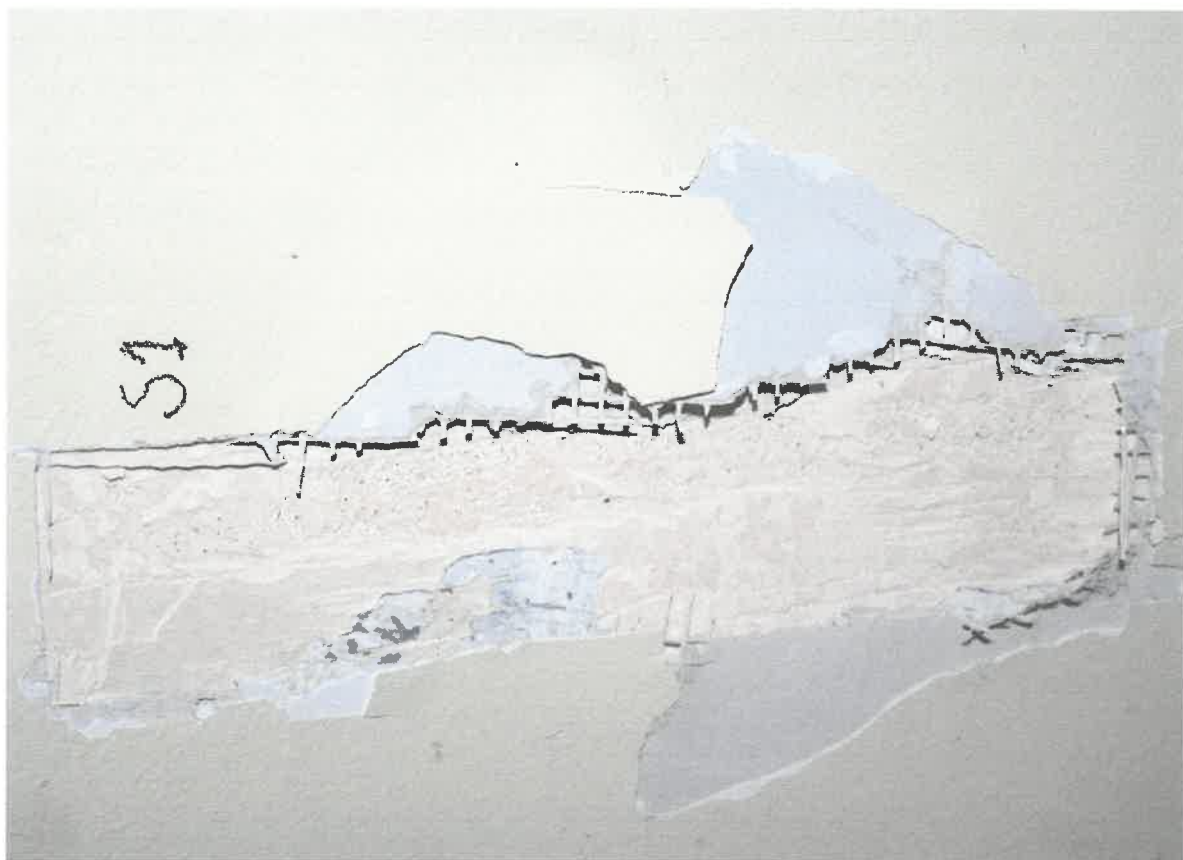
**ELEWACJA OD UL. STOJAŁOWSKIEGO – PRÓBKA 1 – ŚCIANA PROSTA POD GZYMSEM
MIĘDZYKONDYGNACYJNYM**

ELEWACJA OD UL. STOJAŁOWSKIEGO – PRÓBKA 2 – GZYMS MIĘDZYKONDYGNACYJNY

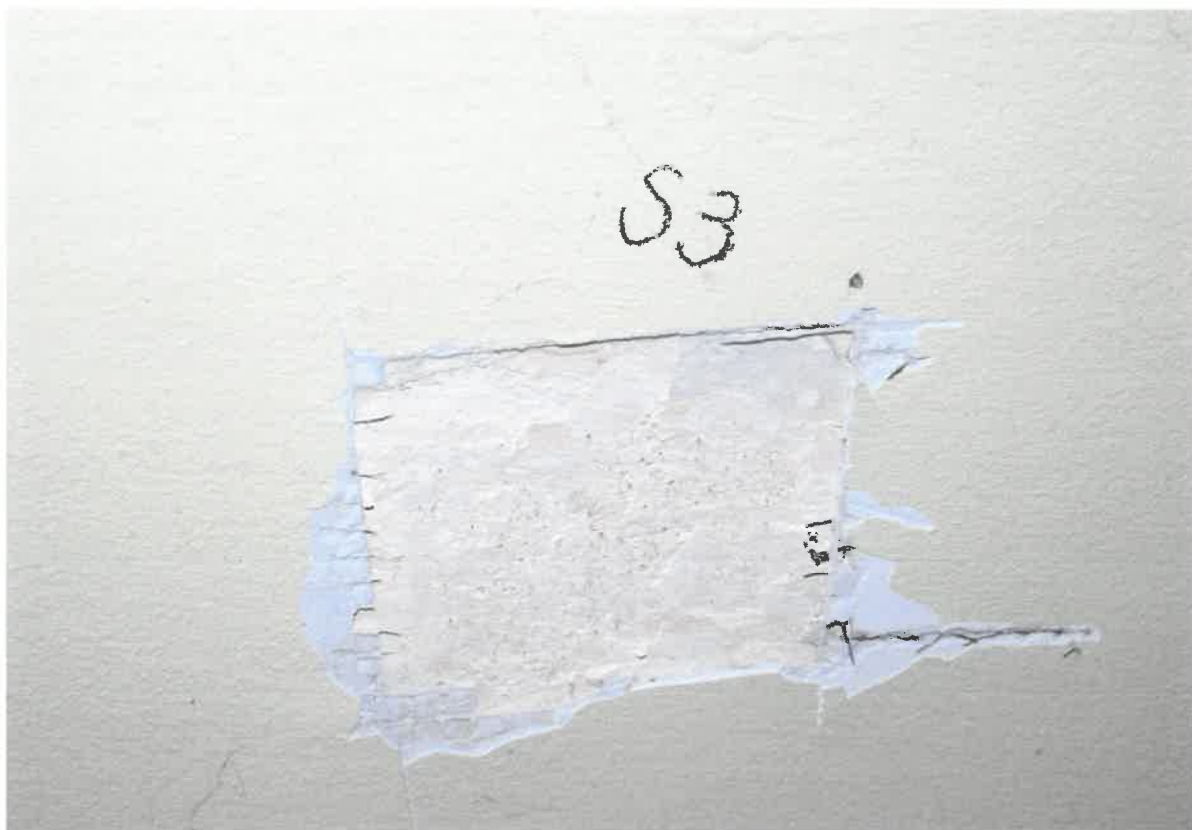
ELEWACJA OD UL. STOJAŁOWSKIEGO – PRÓBKA 3 – PŁYCINA NA POZIOMIE I PIĘTRA

SIEŃ – PRÓBKA 1 - SKLEPIENIE

SIEŃ – PRÓBKA 2 - SKLEPIENIE

SIEŃ – PRÓBKA 3 - SKLEPIENIE

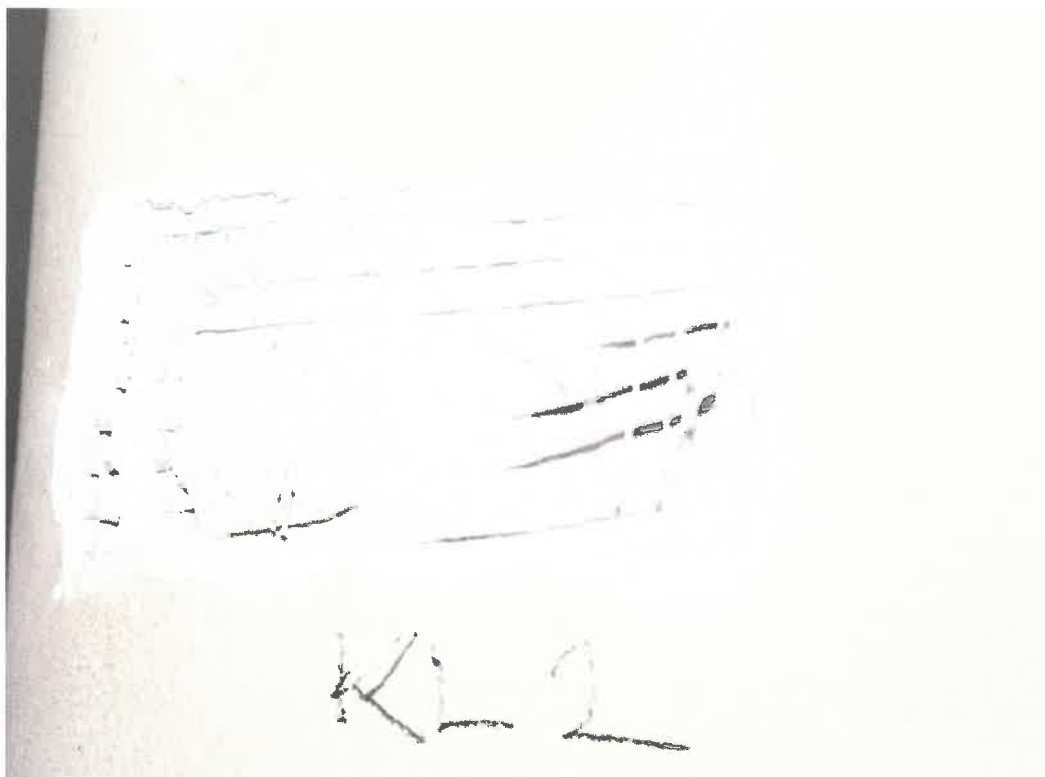
SIEŃ – PRÓBKA 4 - ŚCIANA

SIEŃ – PRÓBKA 5 - ŚCIANA

KLATKA SCHODOWA – PRÓBKA 1 – ŚCIANA I SKLEPIENIE

KLATKA SCHODOWA – PRÓBKA 2 – ŚCIANA